

предметъ; който лежеше посрѣдъ арената, и той бѣше желѣзниятъ кафесъ на лева.

— Тако ми Венера! днешната марапя е безмѣрна, рече Фулвіа. А пакъ слънце нема, може лугътъ му да сѣ влѣзли презъ отверстіето което неможихъ да закрыжътъ служителитъ на цирка.

— Съща пещъ! не са търпи, съкашъ че ще ми припадне, повтори супругата на Панса.

И наистина стоическійтъ ѝ нравъ са измѣнуваше съ приближаванъето на страшната борба.

Между туй левътъ държанъ гладенъ отъ преди двайсетъ и четири часа исказваше отъ сутринната знакове на една безпокойна яростъ, която стражътъ отдаваше на раздраженіе отъ гладъ, но тя бѣше толкози странна и необыкновенна, щото можаше да са предположи че има друга причина, защото движеніята на звѣря исказвахъ страхъ намѣсто гнѣвъ, ревътъ му приличаше на жалостно и болезнено скимтѣнье, главата му бѣше наведена; той едва дышаше и като че търсеше въздухъ презъ желѣзната рѣшетка на кафеза си; ту лягаше, ту са издигаше на нектѣтъ си, и пакъ издаваше дивъ ревъ който са чуваше много надалечъ. Но въ настоящата минута той лежеше въ кафеса си безгласенъ, неподвиженъ и обръташе поздытъ си отворены къмъ желѣзната рѣшетка, и клатеше са кафесътъ отъ силното му дышанье.

Треперяхъ устнытъ на подвигоположника, лицето му бѣ приблѣдило, гледаше наоколо съ безпокойствіе, диоумеше са и са нерѣшаваше, и народътъ са започва вече недоволенъ. Найподиръ издаде той бавно повѣлніето, и стражътъ, който стоеше отзадъ кафеса, припазливо отвори желѣзнытъ рѣшетчаны врата; левътъ са хвърли навънъ като исказваше съ страшенъ ревъ радостта си че са е освободилъ. Освободителтъ му бърже са оттегли къмъ рѣшетчаныя вхосъ който водяше вѣнъ отъ арената, а царътъ на лѣсоветъ останъ самъ съ жертвата си.

Между туй Главкъ си посниши тѣлото за да има тѣй поголъма сила при първото нападаніе на звѣря, и държеше издигнатъ лѣскавыя ножъ, съ малка надѣжда на орѣжіето си, което, искусно управляно, (увы, той познаваше много добръ че не бѣ възможно да повтори удара), можаше чрезъ окото да влѣзе въ мозъка на страшныя звѣрь.

Но за веднажъ неисказанно удивленіе обне сичкото събраніе, защото звѣрътъ нито показваше поне че е съзрѣлъ осждення. При първата минута на освободяванъето си левътъ забеднажъ са спрѣ по-